

**WHERE
DO WE GO
FROM HERE**

**CONTEMPORARY
ART EXHIBITION**

artists:
Alexandrou Vasilis
Basdekis Evangelia
Tiligadis Konstantinos
Sitorego Andreas
Vorrias Panagiotis
Zerva Betty

**3 / 11
SEPTEMBER
2022**
OLD
RAILWAY
STATION
AIGIO

curated by:
Nansy Charitonidou
Bill Psarras

**PRIMAROLIA
FESTIVAL
2022**

- **Διάρκεια** | 03/09/2022 – 11/09/2022
- **Τοποθεσία** | Αίγιο, Ελλάδα
- **Επιμέλεια** | Νάνσυ Χαριτωνίδου και Βασίλης Ψαρράς
- **Καλλιτέχνες** | Αλεξάνδρου Βασίλης / Βορριάς Παναγιώτης / Ζέρβα Μπέτυ / Μπασδέκη Ευαγγελία / Τηλιγάδης Κωνσταντίνος-Σιτορέγκο Ανδρέας (Ομάδα “Heimer & Alz”)
- **Ωράριο Λειτουργίας** | Καθημερινά 10.00-13.30 και 18.00-21.30
- **Εγκαίνια** | Φεστιβάλ Πριμαρόλια 2022 – Σάββατο 3/9/2022, ώρα 19.30

Η έκθεση *Where Do We Go from Here* σε επιμέλεια των εικαστικών Νάνσυ Χαριτωνίδου και Βασίλη Ψαρρά, πραγματοποιείται στο Φεστιβάλ Πριμαρόλια 2022, με θεματική ‘Τροχιές/Trajectories’, στον παλαιό Σιδηροδρομικό Σταθμό Αιγίου, σε σύλληψη-διοργάνωση του οργανισμού *Πριμαρόλια*. Έχοντας (από το 2019) ως κύρια αφετηρία τον πολιτισμό και τα ταξίδια της μαύρης σταφίδας, η φετινή έκθεση σύγχρονης τέχνης εστιάζει στον μεταιχμιακό χαρακτήρα δύο περιόδων στο τέλος του 19ου αιώνα στην Ελλάδα: την σταφιδική κρίση (1890) μετά από μια πενηντακονταετία πλούτου, και τον ερχομό του σιδηρόδρομου ως τεχνολογικό προάγγελο του 20ου αιώνα. Μια μεταβατική εποχή σταφιδικής κρίσης που ανέδειξε τα ανθρώπινα και κοινωνικά όρια μεταξύ σταφιδεργάτη και σταφιδοπαραγωγού, μια αλλοίωση του προσωπικού και κοινωνικού ορίου, με συλλαλητήρια και εξεγερμένους αγρότες να κατευθύνονται με το τρένο προς την Αθήνα. Οι επιμελητές και οι προσκεκλημένοι καλλιτέχνες εμπνέονται από τις ποιητικές, πολιτικές, κοινωνικές και οικουμενικές προεκτάσεις της έννοιας του ορίου, σε μια περίοδο όπου το όριο, η απόσταση, η εγγύτητα, η κινητικότητα, η σύγκρουση αποτελούν συνθήκες υπό διαρκή αναδιαμόρφωση. Όρια μιας σχέσης, μιας περιοχής, μιας εποχής. Αδιαμφισβήτητα διανύουμε μια μεταιχμιακή εποχή. Όμοια της έχει ξαναυπάρξει αν δεχθούμε την ποιητική εικόνα των δεκαετιών και αιώνων ως κύματα μιας θάλασσας που επαναλαμβάνει διαφορετικά τον εαυτό της.

Στην αρχαία Ρώμη, ο Terminus λατρεύτηκε ως θεός του ορίου - μια πέτρα, ένα λίθινο σημάδι οριοθέτησης του εδαφικού, άλλοτε φέρνοντας ισορροπία μεταξύ ανθρώπων και αλλού ως μια σιωπηλή πυξίδα για τον ταξιδιώτη. Στην φετινή έκθεση, ο παλαιός Σιδηροδρομικός Σταθμός Αιγίου (1895), επαναπροσεγγίζεται ως ένα διευρυμένο επιμελητικό πείραμα: χώροι μετάβασης, αναμονής, αποχωρισμού και επανένωσης - χώροι παγωμένοι στον χρόνο - συνυφαίνονται με νέα πρωτότυπα έργα των καλλιτεχνών, στις συγκλίσεις της performance art, των εγκαταστάσεων και των νέων μέσων, αναδεικνύοντας κατώφλια εμπειρίας σε έναν σταθμό-μεταφορά για μια εποχή, μια κοινωνία και την ανθρώπινη ύπαρξη. Τροχιές, ιστορίες και ταξίδια προς αναζήτηση του επόμενου τόπου και βήματος - τροχιές παράλληλες και τεμνόμενες δημιουργούν το έρμα για τους φετινούς καλλιτέχνες και επιμελητές. Η ρωγμή στο έδαφος, το σχίσιμο στο δέρμα, αποτελούν ένα νέο όριο, έναν ακόμα σταθμό στην υπενθύμιση του τραύματος, ως αφετηρία για μέλλον. Που πηγαίνουμε απο εδώ; ένα ερώτημα κατεύθυνσης, ταξιδιού και αναθεώρησης για το επόμενο βήμα. *Που πηγαίνουμε από εδώ;* αναφέρουν οι Pink Floyd στο *Division Bell* (1994) και ο Martin Luther King στο κομβικό βιβλίο του *Where Do We Go from Here: Chaos or Community?* (1967) - “Για να είμαστε σε θέση να απαντήσουμε την ερώτηση ‘που πηγαίνουμε από εδώ’ που είναι το κύριο θέμα μας, πρέπει πρώτα να αναγνωρίσουμε ειλικρινώς ‘που είμαστε τώρα’” (M.L. King, 1967).

Από το 2019, το Φεστιβάλ Πριμαρόλια αποτελεί μια αφετηρία σύγχρονου πολιτισμού στις συγκλίσεις σύγχρονης τέχνης, ιστορικής έρευνας και ταυτότητας τόπου, στο Αίγιο (Ν. Αχαΐας), δημιουργώντας τις συνθήκες για πειραματικά καλλιτεχνικά, επιμελητικά και ιστορικά πειράματα που φέρνουν μαζί το τοπικό και το διεθνές μέσα από τον καρπό της μαύρης σταφίδας.